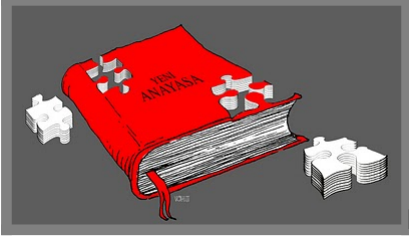

Türkiye'yi Bölünmeye ve Diktaya Götüren Yeni Anayasa Süreci (I)

İçeriği Yazan: [Mehmet ÇAĞIRICI](#) [1] Zaman: Salı, 12/02/2013 - 14:11

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

Bu sene 29 Ekim'de Türkiye Cumhuriyeti devleti, 90. yaş gününü kutlayacak. Türkiye Cumhuriyeti, bu geçen 90 yıl içinde dört yeni anayasaya sahip oldu. 1921 Teşkilatı Esasiye Kanunu, 1924, 1961 ve nihayet 1982 Anayasaları.

İlk iki anayasa Cumhuriyetin kuruluş yıllarında “**kurucu Anayasalar**” olarak şekillendi. Son iki anayasa ise askeri darbelerin birer ürünüydüler.

Şimdi de “Yeni” bir anayasa yazılıyor. Henüz tam şekillenmeyen ve tasarım aşamasında olan bu anayasanın da **gerici** ve **bölücülerin** bir “**karşı devrim**” anayasası olacağı daha şimdiden bellidir!

1961 Anayasası ne derece ülkemize daha fazla demokratik ve hak ve özgürlükler getirmişse 21 yıl sonra getirilen 1982 anayasası da o derece demokratik hak ve özgürlükleri törpülemiştir.

Ancak geçen 30 yıl içinde 1982 Anayasası'nın en az üçte ikisi değiştirilmiş; artık o eski “**Darbe Anayasası**” özelliğini içerik olarak oldukça yitirmiştir. Bununla birlikte şeklen maddi ifadelerinde ve terminolojisinde kendi için bir **uyumsuzluk** olduğu, bir bütüncüllük taşımadığı da bir gerçektir.

Kısaca halen yürürlükte olan 1982 Anayasası, bazılarının söylediği gibi artık bir darbe anayasası olmaktan çoktan çıkmış olmakla birlikte, herkesi tatmin eden bir anayasa da sayılmaz.

İşte bu durumda 12 Haziran 2011 genel seçimlerine katılan büyük siyasi partilerin bir kaçı, seçmene “**Yeni Anayasa**” vaat ettiler. Ayrıca, 2011 seçimlerine katılım oranı, önceki seçimlere oranla oldukça yüksek olmuştur.

12 Haziran 2011 seçimlerinde % 50 orana yakın oy almasına rağmen, seçmenden referandumla bile **Yeni bir Anayasayı tek başına yapma vizesini alamayan** İktidar partisi **AKP**; son seçime katılan siyasi partilerin seçmene verdiği sözü ve görece yüksek katılım oranını argüman olarak kullanarak “DARBE ANAYASASI MI, YENİ ANAYASA MI?” sloganıyla “Yeni Anayasa” yazılımı için büyük bir **kampanya** açtı.

Gerçekte; partilerin seçmene vaatlerine ve yüksek katılım oranına rağmen, 12 Haziran 2011 seçimi sonucunda oluşan son **TBMM'nin, Yeni bir Anayasa yapma yetkisi yoktur**. Daha hukuki bir ifadeyle Yeni bir anayasa için meclisin ne hukuki ne de siyasi bir meşruiyeti vardır.

Hukuken meclis **yeni** bir anayasa yapmaya yetkili değildir; çünkü **yeni** anayasa yapmaya çalışan bu meclisin bütün milletvekilleri halen yürürlükteki 1982 Anayasası'na sadık kalmaya yemin etmişlerdir. 1982 Anayasası'nın 6. Maddesi çok net olarak “**Hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir Devlet yetkisi kullanamaz.**” hükmüyle meclis dâhil her türlü devlet erkinin yetkisinin bizzat **1982 Anayasası** olduğuna işaret etmektedir.

Dolayısı ile “**yeni**” bir anayasa yapmak demek, yeminle sadık kalmak zorunda oldukları **1982 Anayasası'nı bir “yetki kaynağı” olarak tasfiye etmek anlamına gelecektir**. O halde

hukuki meşruiyet açısından bu girişim meşru değildir! Hiçbir siyasi irade, kendi yetkisinin kaynağı olan hukuku yok edemez!

Siyasi olarak ta Yeni Anayasa girişimi meşru değildir. Çünkü meclis çoğunluğu 2008 yılında Anayasa Mahkemesi tarafından “**Anayasaya aykırı eylemlerin odağı**” olmaktan hüküm giymiş bir parti olan AKP’nin elindedir. Üstelik ülkedeki siyasi ortam Ergenekon, Balyoz vs. gibi siyasi davalarla bir baskı ve korku ortamıdır. Yurtseverler, milletvekilleri, parti başkanları, gazeteciler, subaylar vs. tutuklulukları kasıtlı olarak uzatılan davalarla susturulmuşlardır. TSK üzerinde ağır bir psikolojik operasyon yürütülmektedir. Dolayısı ile bu denli baskıcı, ifade ve örgütlenme özgürlüklerinin kısıtlandığı, en temel insan haklarının çiğnendiği bir siyasi ortamda istenilen daha fazla özgürlükçü ve demokratik bir yeni anayasa yapılamaz!

Kaldı ki iktidar partisi AKP’nin **daha demokratik ve daha özgürlükçü** bir anayasa yapmadaki niyeti asla **samimi de değildir!** Zira ülkemizdeki demokrasi ve özgürlüklerle ilgili **temel sorunlar** 1982 Anayasası’ndan değil, 1980 faşist askeri darbenin getirdiği **yasal** düzenlemelerden kaynaklanmaktadır:

- İfade, örgütlenme ve basın özgürlükleri önündeki **çeşitli yasal engeller**,
- Yasama Organı olan mecliste temsilde adaleti yok eden **% 10 seçim barajı**,
- Yolsuzlukların ve adi suçların siyasetle korunmasına yol açan **Dokunulmazlıklar**,
- Siyasi partilerde lider sultasına yol açan **Siyasi Partiler yasası ve Seçim Yasası**,
- Yargının tarafsızlığını ve bağımsızlığını çiğneyen **HSYK düzenlemesi** vb.

Görüldüğü gibi, bütün bu yukarıda sayılan Türk demokrasinin çarpık, sakat ve yetersiz işlemesine; temsilde adalet, hukuk devleti, güçler ayrılığı, saydamlık, bağımsız yargı, etkin denetim gibi temel demokratik ilkelerin çiğnenmesine neden olan düzenlemeler 1982 Anayasası’ndan değil, çeşitli **yasal** düzenlemelerden kaynaklanmaktadır.

AKP; üç dönem, 10 senedir iktidardadır. Üstelik mecliste her üç dönemde de büyük bir çoğunluğa sahip olmuştur. İsteddiği her kanunu, her yasayı anında, hatta gece yarılarında çıkarmış olmasına rağmen neden yukarıda sayılan daha özgürlükçü daha demokratik bir yönetim biçimi için engel oluşturan bu yasaları yeniden düzenlemek üzere kılını bile kıptirtmamıştır? Bu sorunun yanıtı çok basittir! Çünkü AKP Türkiye’de; daha özgürlükçü, daha demokratik bir düzenin peşinde değil, tam tersine daha gerici, daha baskıcı, daha diktacı bir sistemin kuruculuğunu üstlenmiştir de ondan!

Bütün bu gerçekleri muhalefet partileri ve onların liderleri bilmiyorlar veya görmüyorlar mı?

Görüldüğü ve bilindiği gibi; **hukuken ve siyaseten hiç bir meşruiyeti olmamasına rağmen**, 2011 seçimlerinin hemen sonrasında TBMM Başkanı Cemil Çiçek’in başkanlığında “Yeni Anayasa” yazımı amaçlı, mecliste grubu olan siyasi partilerin üzer temsilcilerinden oluşan bir **Uzlaşma Komisyonu** kuruldu ve Yeni Anayasa metni yazım çalışmalarına başlandı.

Uzlaşmayı temel alan ve partilerin büyüklüğüne ve küçüklüğüne bakılmaksızın **eşit** sayıda temsilcilerden oluşan, ancak bizce **meşruiyeti olmayan** Uzlaşma Komisyonu, Yeni Anayasa yazımı konusunda daha başından itibaren iki **yöntem hatası** yapmıştır. **Birinci** yöntem hatası, Yeni Anayasa tartışmaları oldukça **kamuoyundan uzak** bir biçimde sadece komisyon içinde sürdürülmektedir; ikincisi ve en önemlisi yöntem hatası ise “**uzlaşmayı**” anayasanın “temel ilkelerinde ve felsefesinde” **değil** de söz yerindeyse “Hak ve Özgürlükler” gibi ayrıntılarda aramasıdır.

Aslında bu yöntem hataları, meclisteki muhalefet için düşünülmüş klasik bir **AKP tuzağıdır!** Çünkü AKP, Uzlaşma Komisyonunu samimi olarak Yeni bir Anayasa yazma kurulu olarak görmüyor; aksine bu komisyonu AKP, kendi partisinin önceden hazırladığı Anayasa taslağını kamuoyunda **meşrulaştıracak bir araç** olarak kullanmak istiyordu. AKP’nin gerçek **ana amacı**; Atatürkçü Cumhuriyet rejimini geriye doğru değiştirmek ve on yıllık iktidar uygulamalarıyla elde ettiği karşı devrimci bu yeni rejime yeni bir anayasa yazmak olduğundan, bu komisyonla asıl niyeti; 1 - Zaman, 2-Meşruiyet kazanmaktır!

Nitekim AKP, Uzlaşma Komisyonu'nun kuruluşundan 15-16 ay sonra adım adım gerçek niyetini ortaya koyan çıkışlar yapmaktadır: M. Kemal Atatürk'ün bağımsızlık mücadelesi içinde tarihin doğal akışına uygun olarak şekillenen "**Parlamente Demokratik**" sistem yerine, **tek adam diktatörlüğünü gölgeleyecek** bir "**Türk usulü Başkanlık**" sistemini ülkeye yerleştirmek; AKP ve Başkanı Erdoğan'ın ana amacıdır!

12 Haziran 2011 seçimleri hemen sonrası; Türkiye'de toplum, kamuoyu ve siyaset henüz böyle bir projeye hazır olmadığından, Başbakan Erdoğan'ın bu projeyi topluma siyaseten kabul ettirmek için hem **zamana** hem de **meşruiyete** ihtiyacı vardı. Onları da uzlaşma Komisyonu üzerinden Parlamento muhalefeti oyalayarak elde etti.

Bu komisyon sayesinde Başbakan Erdoğan; hem **zaman** kazanarak neredeyse **mutlak egemen** olduğu siyasi bir ortamda Başkanlık sistemini kamuoyunda tartıştırdı; hem de kendi taslağının meclise veya referanduma getirilmesi durumunda da "**Ne yapalım, biz uzlaşmaya çalıştık, olmadı!**" diyebilecek bir **gerekçe** kazandı.

AKP, işte bu taktikle komisyona öncelikle; **Yeni Anayasa'nın** "Temel ilkeleri ve felsefesi" ile ilgili konuları değil, örneğin "Demokratik Hak ve Özgürlükler" başlığı gibi, uzlaşılabilir, dolayısı ile komisyonun hemen dağılma ihtimalinin çok zayıf olduğu ve AKP'ye zaman kazandıracak konuları sunuyordu. Ta ki AKP ihtiyacı olan bu zaman içinde Başkanlık sistemini toplumda tartıştırıp kabul ettirebileceği inancına varıp ta aynı zamanda bu projenin kabulü için gerekli olan ittifak sorununu da PKK ve onun meclisteki uzantısı olan BDP ile çözene kadar bu süreç böyle sürdü. Dolayısı ile daha sonra da AKP, artık komisyona ve kamuoyuna Yeni Anayasa ile ilgili **gerçek** fikirlerini ve önerilerini sunmaya başlayabilirdi! Ve öyle de yaptı!

Bence, uzlaşma Komisyonuna katılan, fakat AKP'nin bu planlarına katılmak istemeyen muhalefet partileri için durum artık çok geçtir. Çünkü AKP artık siyaseten toplumu ve kamuoyunu geri dönülmez bir biçimde bir yol ayrımına, ülkemiz için yaşamsal bir karar arifesine kadar taşımıştır!

Türkiye; ya Atatürkçü Laik, Demokratik Cumhuriyet değerlerine, ne pahasına olursa olsun, sahip çıkarak onu **yeni baştan kuracak**; ya da Recep Tayyip Erdoğan'ın padişahlarda olmayan yetkilerle donatıldığı, ülkeyi parçalanmaya ve hatta kanlı bir iç savaşa sürükleyen ve tek kişilik bir diktatörlük olan bir Başkanlık sistemine razı olacaktır!

Öyle görünüyor ki Cumhuriyetimizin 90. Kuruluş yılı, söz yerindeyse onun **yeniden doğuş** yılı olacaktır!

Mehmet ÇAĞIRICI

mehmet.cagirci@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (22/05/2024 - 04:24 tarihinde yazdırıldı):

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

Page 3 of 4

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

<http://www.politikadergisi.com/makale/turkiye%E2%80%99yi-bolunmeye-ve-diktaya-goturen-yeni-anayasa-sureci-i>

Bağlantılar:

[1] <http://www.politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-cagirici>

[2] <mailto:mehmet.cagirici@politikadergisi.com>

[3] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>